

5. navadna nedelja C

*Učenik, vso noč smo se trudili,
pa nismo nič ujeli,
a na tvojo besedo bom vrgel mreže. (Lk 5,5)*

Prvo berilo

Izaíja 6,1-2a.3-8

V letu, ko je umrl kralj Uzíja, sem videl Gospoda, ki je sedél visoko na vzvišenem prestolu in njegova vlečka je napolnjevala svetišče. Nad njim so stali sêrafi in vsak je imel po šest peruti. Drug drugemu so vzklikali in govorili: "Svet, svet, svet je Gospod nad vojskâmi, vsa zemlja je polna njegovega veličastva!" Podboji vrat so se stresali od glasu vzklikajočih in svetišče je bilo polno dima.

Tedaj sem rekel: "Gorje mi, izgubljen sem, ker sem mož z nečistimi ustnicami, prebivam sredi ljudstva z nečistimi ustnicami in so moje oči videle kralja, Gospoda nad vojskâmi!" Tedaj je priletel k meni eden izmed serafov in v svoji roki držal žerjavico, ki jo je bil s kleščami vzel z oltarja. Dotaknil se je mojih ustnic in rekel: "Glej, tole se je dotaknilo tvojih ustnic, tvoja krivda je izbrisana, tvoj greh je odpuščen." Nato sem slišal glas Gospoda: "Koga naj pošljem? Kdo bo šel za nas?" Rekel sem: "Tukaj sem, pošlji mene!"

Drugo berilo

1 Korinčanom 15,3-8.11

Bratje in sestre, izróčil sem vam predvsem to, kar sem sam prejel: Kristus je umrl za naše grehe, kakor je v Pismih. Pokopàn je bil in tretji dan je vstal, kakor je v Pismih. Prikazal se je Kefu, nato dvanajsterim. Potem se je prikazal več kot petsto bratom hkrati. Od teh je še zdaj večina živih, nekateri pa so zaspali. Nato se je prikazal Jakobu, potem vsem apostolom. Nazadnje za vsemi pa se je kot negódniku prikazal tudi meni. Naj bom torej jaz ali oni, takó oznanjamo in takó ste sprejeli vero.

Evangelij

Luka 5,1-11

Tisti čas je Jezus stal ob Genezareškem jezeru, množica pa je pritiskala nanj in poslušala Božjo besedo. Zagledal je dva čolna pri bregu; ribiči so pravkar stopili iz njiju in izpirali mreže. Stopil je v enega izmed čolnov, bil je

Simonov, in Simona prosil, naj odrine malo od kraja. Sédel je in učil množico iz čolna.

Ko pa je nehal govoriti, je rekel Simonu: "Odrini na globoko in vrzite mreže za lov!" Simon mu je odgovóril: "Učenik, vso noč smo se trudili, pa nismo nič ujeli, a na tvojo besedo bom vrgel mreže." In ko so to storili, so zajeli veliko množino rib, tako da so se jim mreže začele trgati. Pomignili so tovarišem v drugem čolnu, naj jim pridejo pomagat. Prišli so in napolnili oba čolna, tako da sta se skoraj potapljala.

Ko je Simon Peter to videl, je padel Jezusu pred noge in rekel: "Pojdi od mene, Gospod, ker sem grešen človek!" Osupnili so namreč on in vsi, ki so bili z njim, nad ulovom rib, ki so jih zajeli, prav tako pa tudi Jakob in Janez, Zebedéjeva sinova, ki sta bila Simonova družabnika. Tedaj je Jezus rekel Simonu: "Ne boj se! Odslej boš lovil ljudi." In ko so potegnili čolna na kopno, so pustili vse in šli za njim.

V razmislek

Luka v današnjem evangeliju poveže dve zgodbi – klic prvih učencev in čudežni ulov rib. Ker je Peter pripravljen brezkompromisno zaupati Jezusu, je njemu in njegovim bližnjim zaupano, da smejo voditi ljudi k Jezusu. Ni težko potegniti vzporednic z našo življenjsko potjo – ko v trdnem zaupanju dovolimo Kristusu, da nas vodi, lahko poseže v našo življenjsko pot, da le-ta postane blagoslov za nas in za ljudi okoli nas.

*Jezus stopi v Simonov čoln, kar pomeni, da je pobuda prišla iz njegove strani. Ni **nam** potrebno nekaj storiti, da bi Bog postal pozoren na nas, temveč se Bog vedno prvi približa nam. Jezus ne izbira posebnega trenutka, da bi poklical Petra – veliko bolj ga odpelje od tam, kjer se trenutno nahaja – iz vsakdanjega življenja, pri pranju mrež, po eni več ali manj neuspešnih noči ribarjenja. Sicer je zaposlen s svojimi vsakodnevnimi problemi, vendar je istočasno dovolj buden za Jezusov klic – v nasprotju z vso logiko in v nasprotju z vsemi izkušnjami so on in njegovi bližnji pripravljeni prepustiti svojo usodo v Jezusove roke. Kdor tvega, ta zmaga; kdor ne tvega, izgubi priložnost; kdor pa igra na karto sigurnosti pa na koncu kljub temu izgubi, morda ne iz vidika tega sveta, temveč iz vidika globlje življenjske resničnosti.*

Uspeh učence navduši in jih hkrati skoraj prestraši. Peter izrazi to, kar vsi občutijo: "Pojdi od mene, Gospod, ker sem grešen človek!". Izkušnja Božje veličine poveča občutljivost za lastno notranje stanje. Tako Pavel (ki se v drugem berilu opiše kot "negódnik") kot tudi Peter občutita svojo notranjo napetost in razdvojenost, svoje meje in nasprotovanja ter svojo človeško nemoč in zlomljenost. Ob srečanju z Jezusom se zavesta vseh pravih in krivih poti v svojem življenju. Kljub temu sta zelena, cenjena in poklicana k nečemu večjemu; preteklost ni pozabljena, temveč se preoblikuje in spremeni. Vsak izmed nas lahko ob srečanju "s svetim" v človeku ali v dogodku izkusi občutek nepopolnosti in potrebe po odrešenju.

Ko Jezus reče Petru: "Ne boj se!", to pomeni, da mu ne postavlja nedosegljivih zahtev. Toliko bolj mu želi pomagati, da postane to, kar je bilo od nekdaj položeno v njegovo bistvo kot Božja podoba. To je obljuba za vse ljudi, ki se podajo na Jezusovo pot.

Klic in poslanstvo izhajata iz srečanja in odnosa – iz srečanja in odnosa med Bogom in človekom ter iz srečanja in odnosa med ljudmi. Odločilen pa ostaja naš odziv na klic, ki je posledica srečanja – ali imamo toliko zaupanja v naš odnos z Bogom in odnose z ljudmi, da se upamo prepustiti? "Le malo ljudi sluti, kaj bi Bog naredil iz njih, če bi se prepustili voditi Božji milosti." (Ignacij Lojolski)

5. navadna nedelja C

*Učenik, vso noč smo se trudili,
pa nismo nič ujeli,
a na tvojo besedo bom vrgel mreže. (Lk 5,5)*

Prvo berilo

Izaíja 6,1-2a.3-8

V letu, ko je umrl kralj Uzíja, sem videl Gospoda, ki je sedél visoko na vzvišenem prestolu in njegova vlečka je napolnjevala svetišče. Nad njim so stali sêrafi in vsak je imel po šest peruti. Drug drugemu so vzklikali in govorili: "Svet, svet, svet je Gospod nad vojskâmi, vsa zemlja je polna njegovega veličastva!" Podboji vrat so se stresali od glasu vzklikajočih in svetišče je bilo polno dima.

Tedaj sem rekel: "Gorje mi, izgubljen sem, ker sem mož z nečistimi ustnicami, prebivam sredi ljudstva z nečistimi ustnicami in so moje oči videle kralja, Gospoda nad vojskâmi!" Tedaj je priletel k meni eden izmed serafov in v svoji roki držal žerjavico, ki jo je bil s kleščami vzel z oltarja. Dotaknil se je mojih ustnic in rekel: "Glej, tole se je dotaknilo tvojih ustnic, tvoja krivda je izbrisana, tvoj greh je odpuščen." Nato sem slišal glas Gospoda: "Koga naj pošljem? Kdo bo šel za nas?" Rekel sem: "Tukaj sem, pošlji mene!"

Drugo berilo

1 Korinčanom 15,1-11

Spominjam vas, bratje in sestre, na evangelij, ki sem vam ga oznanil in ste ga tudi sprejeli ter stojite trdni v njem. Po njem ste na poti rešitve, če se trdno držite besede, ki sem vam jo oznanil, razen če ste zaman sprejeli vero. Izročil sem vam predvsem to, kar sem sam prejel: Kristus je umrl za naše grehe, kakor je v Pismih. Pokopàn je bil in tretji dan je vstal, kakor je v Pismih. Prikazal se je Kefu, nato dvanajsterim. Potem se je prikazal več kot petsto bratom hkrati. Od teh je še zdaj večina živih, nekateri pa so zaspali. Nato se je prikazal Jakobu, potem vsem apostolom. Nazadnje za vsemi pa se je kot negódniku prikazal tudi meni. Jaz sem namreč najmanjši izmed apostolov in nisem vreden, da bi se imenoval apostol, ker sem preganjal Božjo Cerkev. Po Božji milosti pa sem to, kar sem, in njegova milost, ki mi je bila dana, ni postala prazna. Nasprotno, bolj kakor vsi oni sem se trudil, pa ne jaz, ampak Božja milost, ki je z menoj. Naj bom torej jaz ali oni, takó oznanjamo in takó ste sprejeli vero.

Tisti čas je Jezus stal ob Genezareškem jezeru, množica pa je pritiskala nanj in poslušala Božjo besedo. Zagledal je dva čolna pri bregu; ribiči so pravkar stopili iz njiju in izpirali mreže. Stopil je v enega izmed čolnov, bil je Simonov, in Simona prosil, naj odrine malo od kraja. Sédel je in učil množico iz čolna.

Ko pa je nehal govoriti, je rekel Simonu: "Odrini na globoko in vrzite mreže za lov!" Simon mu je odgovoril: "Učenik, vso noč smo se trudili, pa nismo nič ujeli, a na tvojo besedo bom vrgel mreže." In ko so to storili, so zajeli veliko množino rib, tako da so se jim mreže začele trgati. Pomignili so tovarišem v drugem čolnu, naj jim pridejo pomagat. Prišli so in napolnili oba čolna, tako da sta se skoraj potapljala. Ko je Simon Peter to videl, je padel Jezusu pred noge in rekel: "Pojdi od mene, Gospod, ker sem grešen človek!" Osupnili so namreč on in vsi, ki so bili z njim, nad ulovom rib, ki so jih zajeli, prav tako pa tudi Jakob in Janez, Zebedéjeva sinova, ki sta bila Simonova družabnika. Tedaj je Jezus rekel Simonu: "Ne boj se! Odslej boš lovil ljudi." In ko so potegnili čolna na kopno, so pustili vse in šli za njim.

V razmislek

Luka v današnjem evangeliju poveže dve zgodbi – klic prvih učencev in čudežni ulov rib. Ker je Peter pripravljen brezkompromisno zaupati Jezusu, je njemu in njegovim bližnjim zaupano, da smejo voditi ljudi k Jezusu. Ni težko potegniti vzporednic z našo življenjsko potjo – ko v trdnem zaupanju dovolimo Kristusu, da nas vodi, lahko poseže v našo življenjsko pot, da le-ta postane blagoslov za nas in za ljudi okoli nas.

*Jezus stopi v Simonov čoln, kar pomeni, da je pobuda prišla iz njegove strani. Ni **nam** potrebno nekaj storiti, da bi Bog postal pozoren na nas, temveč se Bog vedno prvi približa nam. Jezus ne izbira posebnega trenutka, da bi poklical Petra – veliko bolj ga odpelje od tam, kjer se trenutno nahaja – iz vsakdanjega življenja, pri pranju mrež, po eni več ali manj neuspešnih noči ribarjenja. Sicer je zaposlen s svojimi vsakodnevnimi problemi, vendar je istočasno dovolj buden za Jezusov klic – v nasprotju z vso logiko in v nasprotju z vsemi izkušnjami so on in njegovi bližnji pripravljeni prepustiti svojo usodo v Jezusove roke. Kdor tvega, ta zmaga; kdor ne tvega, izgubi priložnost; kdor pa igra na karto sigurnosti pa na koncu kljub temu izgubi, morda ne iz vidika tega sveta, temveč iz vidika globlje življenjske resničnosti.*

Uspeh učence navduši in jih hkrati skoraj prestraši. Peter izrazi to, kar vsi občutijo: "Pojdi od mene, Gospod, ker sem grešen človek!". Izkušnja Božje veličine poveča občutljivost za lastno notranje stanje. Tako Pavel (ki se v drugem berilu opiše kot "negódnik") kot tudi Peter občutita svojo notranjo napetost in razdvojenost, svoje meje in nasprotovanja ter svojo človeško nemoč in zlomljenost. Ob srečanju z Jezusom se zavesta vseh pravih in krivih poti v svojem življenju. Kljub temu sta zelena, cenjena in poklicana k nečemu večjemu; preteklost ni pozabljena, temveč se preoblikuje in spremeni. Vsak izmed nas lahko ob srečanju "s svetim" v človeku ali v dogodku izkusi občutek nepopolnosti in potrebe po odrešenju.

Ko Jezus reče Petru: "Ne boj se!", to pomeni, da mu ne postavlja nedosegljivih zahtev. Toliko bolj mu želi pomagati, da postane to, kar je bilo od nekdaj položeno v njegovo bistvo kot Božja podoba. To je obljuba za vse ljudi, ki se podajo na Jezusovo pot.

Klic in poslanstvo izhajata iz srečanja in odnosa – iz srečanja in odnosa med Bogom in človekom ter iz srečanja in odnosa med ljudmi. Odločilen pa ostaja naš odziv na klic, ki je posledica srečanja – ali imamo toliko zaupanja v naš odnos z Bogom in odnose z ljudmi, da se upamo prepustiti? "Le malo ljudi sluti, kaj bi Bog naredil iz njih, če bi se prepustili voditi Božji milosti." (Ignacij Lojolski)